

og Forbedringshuse omkring i Landet, saa godt som kastede ud af Vinduet, og den ærede sidste Taler udtalte, at der ved den mangelfulde Indretning, som i Kjøbenhavn finder Sted med Hensyn til Arrestvæsenet, foranledigedes, at Spiren der lagdes for mange Forbrydere til et senere ulykkeligt Liv. Dersom disse Betragtninger ikke ere for stærke saavel fra den ærede Ordførers som fra den ærede sidste Talers Side, saa forekommer det mig, at der paatrænger sig os, der staae noget fjernere fra disse Forhold, det Spørgsmaal: Hvorfor har man ikke draget denne Sag frem for Rigsdagen før, eller hvorledes har den høitærede Justitsminister som Chef for Justitsvæsenet i hele Landet, kunnet lade saadanne Forhold bestaae til Dato? Naar man reiser omkring i Landet og kommer ind i en Provindsby, saa behøver man ikke at spørge om, hvor Raad- og Domhuset, som man almindeligviis kalder det, ligger; thi det er en Bygning, som gjerne er iøinespringende fremfor de andre Bygninger omkring i Provindsbyerne, det er en Bygning, som saasnart man seer den, strax viser, at den er opført med meget betydelige Dpoffresser af Jurisdictionens Beboere. Det maa vel sagtens være steet ifølge den samme Lovbestemmelse, som maa være overtraadt i Kjøbenhavns Jurisdiction med Hensyn til Forholdene der, og jeg kan derfor ikke forstaae, naar overhovedet den samme Lov dog skulde gjælde i et saa lille Land, hvorledes det, der ligger nærmest for Centralbestyrelsens Dø, kan undgaae Dymærksomheden, naar Lovens Bestemmelser med Hensyn til det fjernere liggende dog blive strengt og nøtagtigt gennemførte. Det er kun disse enkelte Antydninger, jeg vil fremsætte; jeg tør ikke udtale nogen bestemt Dom om, hvorvidt de ærede Talere ikke have talt lidt for strengt, men jeg er tilbøielig til, efter de to ærede Talers Stilling og Kjendskab til disse Forhold, at troe, at de opfatte denne Sag, som den factiff forholder sig. Jeg skal kun tilføie, som det ogsaa blev antydet af den ærede Ordfører, at det ganske vist synes saa meget mærkeligere, som vi i en lang Aarvække have ydet meget betydelige Bidrag til Politi- og Arrestvæsenet i Kjøbenhavn, Bidrag, der, som bekjendt, ere fastslaaede

til 38,000 Rd. om Aaret. — Med Hensyn til de islaandske Forhold tør jeg ikke udtale mig mod de almindelige Betragtninger, som ere gjorte gjældende af den ærede Ordfører. Jeg har i den Henseende maattet høre mig for de Grunde, som i det Hele i Udvalget ere blevne gjorte gjældende med Hensyn til denne Sag, men jeg kan ikke nægte, at det gjør mig noget ondt, at navnlig en Deel af den ærede Ministers Forslag ikke kan blive vedtaget; det er den Deel, der gaaer ud paa en Udvikling af Postforholdene i Island, thi i den Henseende trænger man navnlig i høieste Grad til en Forbedring, og det ikke blot for Islændernes Skyld, men fuldt saa meget for deres Skyld — og de ere saare Mange — der have vigtige Interesser herfra at see varetagne derovre. Hvis derfor Forslaget kunde stilles ad, saaledes at man kunde stemme for det, der hører til Postvæsenet for sig, vilde jeg være tilbøielig til at gaae ind paa denne Deel af det.

Formanden: Jeg maatte maaskee gjøre opmærksom paa, at jeg ved Forhandlingens Begyndelse bemærkede, at Vædringsforslaget under Nr. 17 efter Aftale med den ærede Ordfører vil blive afstemt i 3 forskjellige Dele, saaledes at der stemmes særlig over, hvad der staaer under Litt. a., særlig over, hvad der staaer under Litt. b. og særlig over, hvad der staaer under Litt. c.

Berg: Jeg takker den ærede Formand for denne Dplysning. Jeg kan selvfølgelig ikke mod Udvalget tiltraade Vedtagelsen, men jeg søger en personlig Tilfredsstillelse i at kunne stemme for den Deel af Forslaget. — Der er et Forslag under Nr. 16, som det paaligger mig ialfald foreløbig at tage Ordet for. Det angaaer det meget behandlede Spørgsmaal: Udgiften til Kjøbenhavns Væbning. Det høie Thing har fornyligt vedtaget, at det ikke ønskes den nuværende Væbnings Bestaaen, og dert maa jo altjaa sandsynligviis ogsaa ligge, at det ikke ønskes saa betydelige Udgifter til denne Væbning. Vindretallet har foreslaaet, at Udgiften standses med den 1ste Sult 1870; der vil med den Udgift, som vil være